

[Aage Fogh.]

store skibe, tankbådene af største størrelse, skal beskæftiges 19 mand på dækket, samtidig med at man i visse andre lande — i mange andre lande — for skibe af samme størrelse er helt nede på 9 mand. Jeg tror sågar, man i Liberia, som jeg dog heller ikke på søvæsenets område vil sammenligne Danmark med, er helt nede på 7-8 mand.

For mig at se er der derfor noget, der tyder på, at den lov, vi har i dag, er kommet til verden på et tidspunkt, da det ikke så meget var et spørgsmål om bemanning af skibe, men simpelt hen var et beskæftigelsesproblem, man tog hensyn til. Det stammer nok fra 30'erne, da vi havde, som vi alle husker, uendelig overflod af arbejdskraft, og hvor det, man tog mest hensyn til, var at få den anbragt. Jeg husker en lejlighed, hvor en af vore daværende store politikere under en forhandling om disse spørgsmål sagde, at man måtte vel kunne sætte nogle flere til at passe på nogle andre for at tynde ud i rækkerne af de ledige. Jeg tror, det er det, der har været medvirkende til, at man er kommet op på de 19 mand, og det er da helt klart, det kan overhovedet ikke diskuteres, at det problem må vi prøve på at ordne. Nu har vi heldigvis ikke den store ledighed, vi er i en situation, hvor en reduktion af mandskabet vil kunne omsættes til arbejde på landjorden. Vi mangler jo arbejdskraft på mange områder.

Jeg føjer til, at jeg også egentlig har den opfattelse, at skibsfarten er ikke det eneste område, hvor en rationalisering kunne være påkrævet og formålstjenlig.

Nu foreslår den højtærede handelsminister, at de store skibe skal have dæksmandskab på 12 mand; jeg er for så vidt enig i, at det, man må tage hensyn til her, er sikkerhedsforholdene, men jeg er lige så klar over, at det at fastlægge sikkerhedsgrænsen kan være ganske vanskeligt, og om den højtærede handelsminister har truffet det helt rigtige med 12 mand, kan vel diskuteres.

Når jeg ser det materiale, vi har til rådighed, har Sverige lov til at klare sig med 9 mand, men dog vistnok sådan, at man i betydelig udstrækning anvender flere, og jeg har fået at vide, at tallet 9

i Sverige ikke er fastsat igennem lovgivningen, men gennem fri forhandling mellem parterne. Jeg ser også, at USA klarer sig med 9 mand, så der er noget, der kunne tyde på, at Danmarks 12 mand måske ligger i overkanten. Til gengæld har jeg fået oplyst, at Norge har 14 mand i øjeblikket som krav, men at man arbejder med en ændring af skibsfartslovgivningen, der formentlig vil medføre, at kravet om mandskab bliver mindre. I Vesttyskland, vor nabo mod syd, har jeg fået oplyst, at man arbejder med 14 mand på dækket af alle de store tankskibe. Heraf vil det som sagt fremgå, at Danmark vel ligger i overkanten, men dog ikke så meget i overkanten, at man ikke må erkende, at det forslag, der er fremsat, er en væsentlig forbedring i forhold til den lov, vi har i øjeblikket.

Dermed skal jeg anbefale dette lovforslag. Jeg er indforstået med, at der er mange enkeltheder, der kan diskuteres i udvalget, men det vil ikke tjene noget formål her ved første behandling at trække dem frem til nærmere diskussion.

Med hensyn til forslaget om tilsyn med skibe må jeg sige, at det er egentlig det, jeg finder mindst påkrævet. Jeg synes, det er en knopskydning, som der ikke er megen anvendelse for. Jeg må også sige til den højtærede minister, at jeg synes, det er lidt for meget, der overlades til ministeren. Der står ganske vist, at udvalget skal have en formand, men så står der heller ikke mere. Alt det andet er overladt til ministeren. Hvor mange medlemmer der skal være, og hvem der skal vælge dem, er ikke fastlagt. Der skal være redere, der skal være sømænd, der skal være skibsværftsrepræsentanter, men hvor mange de hver skal have, står der ikke noget om. Jeg vil gerne have nærmere oplysninger herom i udvalget. Jeg vil gerne have lov til at spørge den højtærede minister, om det i det hele taget er nødvendigt med denne knopskydning. Er det ikke noget efter Parkinsons lov, at når man har noget, bygger man noget mere på uden egentlig at have bestemte arbejdsopgaver?

Til sidst skal jeg lige nævne forslaget til folketingsbeslutning om ratifikation af konventionen. Jeg betragter det som en selvfølge, at dette forslag vedtages. Og må jeg så have lov at sige til den højtærede minister, at jeg synes, det ville have været rart,